

РЕШЕНИЕ

№ 1655

гр. София, 15.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 14.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **10871** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от В. А. Ц. и М. А. Ц., и двете от [населено място], срещу мълчалив отказ на Главния архитект на Столична община, формиран по заявление на лицата № САГ23-ДР00-2332/29.08.2023г. за изменение на регулационния план /присъединяване на 65 кв.м./ по решение на СРС към техен УПИ XIV, кв. 216 по плана на местност П.-Б.- Триъгълника.

Делото е постъпило в съда чрез органа, който е заявил становище за недопустимост на жалбите, поради наличие на постановен по случая административен акт - Заповед № САГ23-РА53-769/31.10.2023г. на Главния архитект на СО, с която е служебно наредено да се изработи проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация в следния териториален обхват – УПИ XVII“За Жс“, УПИ XIV-119, кв. 216, м. „П.-Б.“ и улична регулация от о.т. 117а до о.т.117б, с цел регулационно обезпечаване на изградения на място транспортен достъп до жилищни сград с идент. №68134.1931.1193.4, №68134.1931.1193.5 и №68134.1931.1193.6., в който обхват попадат и имотите на жалбоподателките Ц., поради което не е налице правен интерес от проведеното от тях оспорване.

Посочено е, че производството е иницириано от Кмета на район „В.“ СО и е започнало преди заявлението на настоящите жалбоподатели. В проведеното съдебно заседание на 19.02.2024г. е установено, че в АССГ е образувано административно дело № 341/2024г., второ отделение, 22-ри състав с предмет Заповед № САГ23-РА53-769/31.10.2023г. на главния архитект на СО, в което жалбоподатели са и настоящите. Съдът е отложил делото за установяване на предмета и страните на цитираното дело.

След изготвена справка и служебно запознаване, съдът установи, че дело № 341/2024г. по описа на С., второ отделение, 22-ри състав е образувано по жалби от Д. Б. П., Е. Т. П., Е. И. М. от една страна, както и по жалби на В. А. Ц. и М. А. Ц., от друга, срещу същата заповед.

Делото е на фаза „без движение“, като са дадени указания до страните да обосноват правен интерес, вкл. скици на имотите-тяхна собственост, които са засегнати от проекта, както и да представят документи за внесена държавна такса.

До ответника е дадено указание с определение от 16.02.2024г. да приложи по делото всички писмени доказателства, които се съдържат в административната преписка по издаването на акта. В случай, че това са само доказателствата, изпратени с писмо изх. № САГ23-ГР00-1733/5/11.01.2024г., това обстоятелство изрично да се удостовери пред съда. Ответникът е задължен да представи списък на страните в производството, заедно с посочване на техните адреси, а това са лицата, които са носители на вещни права върху поземлени имоти с идентификатори № 68134.1931.120, № 68134.1931.1366, № 68134.1931.1193, № 68134.1931.402, № 68134.1931.116.

От мотивната част на акта съдът установил, че произнасянето на главен архитект на Столична община е в изпълнение на съдебно решение № 2906/29.04.2022г. по адм.дело № 1079/2020г. на АССГ, поради което разпоредил това дело следва да бъде изискано и приложено по АД 341/2024г.

По делото се установява, че жалбоподателите по административно дело № 10871/2023г. В. Ц. и М. Ц. са засегнати от акта, предмет на административно дело № 341/2024г., който и са оспорили. Липсата на произнасяне по тяхно заявление с аналогично съдържание, касаещо изменение на регулацията за територията на същите техни собствени имоти, попадащи в обхвата на процедираното проектиране със Заповед № № САГ23-РА53-769/31.10.2023г. на главния архитект на СО, поради което съдът е приел, че са налице основанията по чл. 213 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК за обединяване на делата.

Жалбоподателите Е. П., Е. М. и Д. П. са отстранили посочените нередовности с молби от 05.03.2024г., а жалбоподателките В. Ц. и М. Ц. с молба от 06.03.2024г., с оглед което същите следва да бъдат надлежно конституирани в настоящото производство по АД 10871/2023г., към което се присъединява АД №341/2024г. на АССГ.

Страните по дело № 341/2024г. са уведомени за проведеното съединяване.

С Определение № 2676/12.03.2024г. съдът е присъединил за общо разглеждане към дело № 10871/2023г. административно дело № 341/2024г. по описа на АССГ, за което са уведомени страните.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката В. А. Ц. се представлява от адв. А. с пълномощно по делото. Жалбоподателката М. А. Ц. се явява лично и се представлява от адв. А. с пълномощно по делото.

Жалбоподателката се представлява от адв. Ж. с пълномощно по делото. Жалбоподателят Е. И. М. се представлява от адв. Ж. с пълномощно по делото. Жалбоподателката Д. Б. П. се представлява от адв. Ж. с пълномощно по делото. ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНИЯТ АРХИТЕКТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА се представлява от юрк. Г. с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Й. Б. А. представител на етажната собственост на бл. 136Б се представлява от адв. М. с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА В. П. ЕООД не се представлява. Подадена е

молба за отлагане на делото, която не е уважена от съда по мотиви, изложени в протоколно определение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Кмет на РАЙОН В. се представлява от юрк. Г. с пълномощно по делото, който оспорва жалбите и намира заповедта за законосъобразна.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Н. Д. Ч. не се явява и представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА П. Г. Ч. се представлява от адв. В. с пълномощно по делото, който оспорва жалбите.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Д. П. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Н. А. А. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ НА БЛ. 136А се представлява от адв. М..

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Ж. „Алое-91“ за чл. 136Б се представлява от адв. М. с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА ЕС, регистриран като „Кота 1050“ №31А, [жилищен адрес] се представлява от Е. М..

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Т. П. К. – ГРАНУМ не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Т. А. Н. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА А. П. П. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Ц. М. Г. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА КРАЙНА Ц. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА К. И. Г. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Д. К. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА В. Г. Т. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Й. В. А. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА А. Д. П. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА А. Г. А. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА В. Л. В. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Г. Л. К. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА М. В. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА С. И. С. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Е. Д. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА П. Т. С. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Т. Г. Т. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Ц. В. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Е. И. Б. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА О. Т. П. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА М. А. К., се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА И. К. И. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА А. Т. С. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА А. А. Д. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Р. В. В. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА В. М. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Б. П. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА И. А. А. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Л. М. К. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА И. В. П. не се явява и не се представлява.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Е. Е. К. –Г. се явява лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Д. Е. П. – Г. не се явява и не се представлява.

С жалбата и от писмените бележки на жалбоподателките М. и В. Ц. чрез адв. А. се заявява следното:

Неправилно и в противоречие със закона е предвиден в обжалваната заповед транспортен достъп през имота на жалбоподателките УПИ XIV-119 чрез изграждане на задънена улица / тупик/, поради следното:

1. С изменението се предвижда изграждане на нов имот УПИ VII – за обществен паркинг по границите на имот 68134.1931.120, до който е предвиден достъп чрез тупик през имота на жалбоподателките, което противоречи на нормата на чл. 81, ал.5 от ЗУТ. Счита, че законосъобразно би било да се проектира задънена улица в границите на новосъздадения УПИ VII и разделения УПИ XVII в кв. 216, тъй като техният имот нито е създаден, нито е разделен. Последното следва и от заключението на вещото лице, който посочва, че подход 1 / във вариантите от експертизата/ е най-подходящ за прокарване на улица с тротоари и попада в обхвата на УПИ XVII в кв. 216.

2. Назначената по делото СТЕ е потвърдила наличие на три подхода, достъпни за коли, линейки и пожарна през УПИ XVII, кв.216 към построените в имота жилищни блокове:

2.1. Първият подход е откъм жилищна сграда, представляваща Ес „Кота 1050“ през вътрешната улица към трафопост. Той е с ширина 9.53 метра най-тясната си част и поради широчината си е напълно подходящ за [улица], 136Б и 136В. Счита, че показанията свидетеля Г. С. противоречат на установеното от експертизата, извън което лицето е заинтересовано като собственик в бл. 136Б.

2.2. Вторият подход откъм [улица] метра от еркера на бл. 138 до границата на имота, поради което технически също е подходящ. Намират, че този подход е подходящ за преминаване на линейки и пожарни коли, съгласно чл. 76, ал.1, прил. 15, фиг. 4 от Наредба РД-02-20-2/20.12.2017г. на МРРБ за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии. Показанията на свидетелите З. М. и М. С. потвърждават тази част от заключението – че вътрешнит пространства на УПИ XVII са препречени от растителност – като гора, засадена от живущите в блоковете, при което не са съобразявани никакви нормотивни изисквания.

2.3. Третият подход откъм [улица]– налице са гаражи и паркоместа и този достъп е очевидно достатъчен до блокове 136а, б и в, а впоследствие – при границата с ПИ 68134.1941.402, поради незаконно поставена ограда, третият подход се стеснява до 1.83м и става пешеходен. Ако обаче липсваше незаконната ограда, той би бил достатъчен и транспортен достъп, вкл. на пожарна кола.

3. Свидетелските показания и изслушването на СТЕ относно съществуващите достъпи до общински имот с 068134.1931.1193 към построените в имота блокове 136А, 136Б и 136В показват, че жителите им са свикнали да минават през имота на жалбоподателките както пеша, така и с МПС, поради което считат, че така е редно, независимо, че имотът е реституиран и ограден.

Проектираната през УПИ XIV-119 улица не отговаря на законовите изисквания за ширина и вертикално отстояние по ЗУТ и Наредба РД-02-20-2/2017г. на МРРБ. Улицата е проектирана с минимална ширина 3.50 метра, без предвидени тротоари и няма възможност за разширението ѝ, тъй като това е разстоянието между съществуваща масивна сграда и бл. 136В / по молба за поправка на ЯФГ в

първоначално представената защита/. Не е налице техническа възможност за тротоар, с което се нарушава чл. 80, ал.3 и ал.5 от ЗУТ. С предвидената минимална ширина от 3.50 метра тази задънена улица не отговаря и на изискванията за безопасност. ДСвидетелят С. е потвърдил необходимостта от маневриране , поради тясното пространство. Вещото лице потвърждава, че южният балкон на къщата на жалбопозателките е на около 3 метра височина от терена на проектираната улица , което в противоречие с Наредба №РД-02-20-2/2017г. чл. 76, прил. 15, фиг. 4, второ изображение, определящо изискуемата височина за преминаване на 4.50 метра.

5. През имота на Ц. никога не е имало и сега няма законен транспортен достъп към УПИ XVII, кв. 216.

Не е налице заповед за преминаване през имота, като това вече е препятствано чрез поставяне на ограда след приключване на съдебни дела по реституция. С оглед това, не отговаря на истината твърдението в заповедта, че предвидената улица обезпечават „ изграден на място транспортен достъп“.

6. Намира, че не е икономически и обществено оправдано, както и справедливо с оглед принципа на чл. 6 от АПК, да бъде прокарана улица през частен имот, който е застроен при наличие на други три възможни подхода.

По отношение на жалбата срещу мълчаливия отказ, който твърдят, че е формиран сочат: Съгласно СТЕ се установява безспорно, че има разминаване между имотните и регулационни граници на имота с №68134.1931.1366 и УПИ XIV-119 в кв. 216, т.е. са налице предпоставките по чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ за изменение на ПУП.

В графичната част на скицата на л. 11 по делото е визуализирано присъединяване на техните 65 кв.м. към собствения им УПИ XIV-119, но няма изрична заповед за това, поради което намират, че е налице несъответствие между текстовата и графична част на заповедта.

Молят за отмяна на заповедта и спазване на законовите отстояния при новото предвиждане спрямо границите на имота им.

По направената молба за поправка на протокола, съдът намира, че не е спорно, че вещото лице заявява нужното отстояние за височина от балкона. Не е налице спор и относно правния интерес на жалбоподателките да оспорят заповедта, както и фактът, че УПИ XIV съществува.

Жалбоподателите Д. П. , Е. П. и Е. М. поддържат жалбите си при следните мотиви: Жалбата им е срещу Заповед № САГ-23-РА-53769/23.10.2023г. на Главен архитект на СО в частта, касаеща изработване на проект за ПУП – изменение в обхвата на УПИ XXVII-„ЖС“, УПИ XIV-119, КВ. 216М. „П.-Б.“ и улична регулация от о.т.117а до 117б. Сочат обща незаконосъобразност на заповедта и намират, че с предвижданията се засяга транспортния достъп до имотите, в които същите имат недвижими обекти. Същите са собственици на самостоятелни обекти – жилища в блок 137 Е. П., бл. 138 Е. М. и бл. 136 Д. П.. Техните аргументи за незаконосъобразност на заповедта са свързани с твърдението, че при реализиране на проекта ще се засегне единственият достъп на коли към междублоковото пространство от [улица], вкл. блокиране на достъп за протипожарни коли, линейки и пр. Сочат, че липсва указание за съобразяване с правилата за дейности по неотожност – противопожарна защита и бърза помощ. Намират още, че не са съобразени нормите за отстоянието спрямо новосъздадения УПИ за „общ паркинг“ с вече съществуващите 6-7етажни сгради на ул. „Кота 10-5-“, и [улица]. Липсвала справка и за картотекрираната растителност, с което е нарушена разпоредбите на чл. 19, ал.4 от ЗУЗСО, тъй като е налице

съществуваща растителност, вкл. висока между блоковете. Сочат, че са налице и други предходни заповеди, с които се предвижда „благоустрояване“ и прокарване на задънена улица в същия обхват, които са съдебно отменени.

Ответникът заявява становище за неоснователност на жалбите. В писмените си бележки сочи:

С процесната заповед е наредено служебно изработване на проект за ПУП – изменение на плана за регулация в обхват УПИ XVII- „за ЖС“, упи XIV-119, кв. 216, м. „П. – Б.“ и улична регулация от о.т. 117а до о.т.117б.

Сочат като основание чл. 135, ал.5 от ЗУТ – при наличие на някое от основанията по чл. 135, ал.1 и ал.2, компетентният орган по ал.1 може да нареди служебно със заповед да се изработи проект за изменение на действащ ПУП. Производството по изменение на ПУП на някое от основанията по чл.134, ал.1 и ал.2 е двуфазно, като първата фаза приключва с разрешение за издаване на заповед да се изработи проект на ПУП, а втората – със заповед за одобряване на това изменение.

В мотивите на процесната заповед са изложени съображения относно необходимостта от изработване на ПУП в посочения обхват. В предварителната процедура, каквато е настоящата, се проверява налице и е служебно задание, съответно – скица – мотивирано предложение, както и преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП. С акта от порцедурата се определят най-общо условията за предстоящото изменение.

В заповедта са дадени указания при процедиране и изработване на проекта да се спазят изискванията на ЗУТ, ЗУЗСО,, Наредба № 7/2003г. и Наредба № 8 от 2001г., вкл. при изработването у да се съобразят параметрите за зоната по ОУП.

Сочат, че от заключението на вещото лице се установява, че достъпът до блокове 136А, 136Б, 136В и от улица „1050“ е налице само пешеходен достъп, като блокове 136А, Б и В се обслужват предимно от [улица], като и този достъп е само пешеходен. Блоковете са построени и реализирани при налични строителни книжа и в съответствие с тях. Съгласно одобрения проект, достъпът до блоковете е предвидено да се осъществи през имот с идент. 68134.1031.1366 /УПИ XIV-1366/, който към момента на проектиране е изграждане на блоковете не е съществувал като самостоятелен имот. Експертът е дал възможност за осигуряване на достъп и откъм [улица], но същият е свързан с премахване на дървесна растителност и допълнителни инвестиции. Макар и посочен като възможен вариант за достъп 1, но същият би бил силно затруднен. От показанията на свидетелите се установявало, че наличният трафопост пречатства автомобилният достъп до вътрешността на имота / УПИ XVII-за ЖС“/. Моли жалбите да бъдат оставени без уважение и заповедта да бъде потвърдена.

Заинтересованите страни ЕС на живущите в бл. 136 А, бл. `36Б и бл. 136

В чрез адв. Д. М. заявяват следното становище в писмени бележки: Молят жалбите да бъдат отхвърлени, като посочват правното основание, на което е издадена процесната Заповед – чл. 135, ал.5 във връзка с чл. 134, ал.1, т. 1 и т.2 във връзка с ал.2, чл. 103, чл. 104, ал.1 от ЗУТ. Посочват, че е налице служебно изработване на заповед за разрешаване на изменението на ПУП в посочения обхват. Намират, че жалбоподателите не доказват нарушения на закон при издаване на заповедта. Сочни, че заповедта е издадена въз основа на влязло в сила съдебно решение по адм. дело №1079/2020г. на АССГ, поради необходимост от регламентиране на достъп до публични пространства и възстановени терени – частна собственост, както и поради регламентиране на намалени отстояния на съществуващи сгради до вътрешнорегулационни граници. Считат, че с изготвената скица – предложение се предвиждат изменения, които целят обезпечаване на транспортен достъп до жилищни сгради –[жк], [жилищен адрес] бл. 136 Б, бл. 136В и свързаното с това изменение на УПИ XVII- за общ. Паркинг и УПИ XIV-119, кв. 216. Създава се нов УПИ VII- за общ. Паркинг по границите на ПИ 68134.1931.120 без частта от имота, попадаща в новопредвидена улица за задоволяване на общинска нужда за осигуряване на места за паркиране в границите на квартала.

Намира, че необходимостта от изграждане на улица и паркинг е безспорно доказана от данните по делото. Намира, че изработването на ПУП е наложително, с оглед обезпечаване на придвижването не само на ППС, но и на детски колички, което е препятствано от изграждането на ограда от жалбоподателките Ц.

Моли да бъде съобразен характерът на акта, с оглед това, че е налице предварителната фаза от двуфазно производство, в хода на което отново заинтересованите страни ще могат да заявят становища и да защитят правата си.

Заинтересованата страна „Виал паркет“ ЕООД чрез адв. П. заявява становище за основателност на жалбите, като също намира заповедта за незаконосъобразна. Намира, че съдът неправилно не е осигурил право на участие, като са били налице основания за отлагане на делото.

Съдът намира тази молба за неоснователна. С протоколно определение от 16.12.2024г. съдът е посочил мотивите, поради които не отлага делото по молбата на адв. П.. Дружеството е конституирано по негова молба с Определение от 25.03.2024г. и от 08.04.2024г.– лист 211, лист 220 том 1-ви по делото. Дружеството не е редовно уведомено за съдебно заседание на 13.05.2024г., но е редовно уведомено за следващи две поредни съдебни заседания, за което съдът се е произнесъл с нарочно

определение.

По фактите се установява следното:

Оспорената в настоящото присъединено производство Заповед № САГ23-РА53-769/31.10.2023г. на Главния архитект на Столична община е издадена по заявление №САГ 23-ГР00-1733/11.07.2023г. от Кмета на район „В.“ СО с искане за служебно нареждане да се изработи проект на ПУП- изменение на плана за регулация и застрояване в обхвата на кв.216, м.„П. –Б.“.

Сочи се в мотивите на заповедта, че същото е в изпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 1079/2020г., приложено към настоящото дело. Соци се мотив от необходимостта от регламентиране на достъп до публични пространства и възстановени територии по реституционни преписки – частна собственост, както с оглед регламентиране на намалени разстояния на съществуващи сгради до вътрешни регулационни граници.

Възложено е изработването на проекта в посочения обхват с писмо от 20.09.2023г. относно изменение на план за регулация на УПИ XVII- „за жилищно строителство“ и УПИ XIV-119, м. „П. – Б.“.

На 18.10.2023г. е изработено мотивирано предложение за изменение на плана в посочения обхват.

Междувременно, със заявление № РВТ19-ГР94-3695/2 от 24.07.2023г., повторно заявено със заявление №САГ23-ДР00-2332/29.08.2023г. жалбоподателките В. Ц. и М. Ц. сезират Главния архитект на СО с аналогично искане – за изменение на ПУП по отношение на техни възстановени по реституция имоти, наречени „65 кв.м. от парцел XVII, последно признати с Решение №562/04.01.2017г. на СРС“ и присъединяването им към парцел XIV, също възстановен на заявителките. Приложено е мотивирано предложение с комбинирана скица за търсеното проектиране на изменение.

Налице е писмо от 11.08.2023г. на главния архитект на район „В.“ СО, с което същите са уведомени, че следва да представят допълнително мотивирано предложение за изменение на застроителния план и мотивирано предложение за РУП, предвид намалените отстояния до съществуващите сгради. Следващо развитие по тази преписка не е налице.

На 13.10.2023г. В. и М. Ц. подават в АССГ жалба срещу мълчалив отказ на Главния архитект на С., формиран по тяхното заявление от 29.08.2024г.

След изискване на преписката от съда, от страна на органа бе заявено, че преписката не е процедирана, тъй като към момента на подаване на

искането, е било вече налице образувано и висящо производство по искането на Кмета на район „В.“ в обхват, който засяга и имотите на жалбоподателките, поради което намират жалбата за неоснователна.

След изискване на справки от ответника се установява, че издадената по заявлението на Кмета на район „В.“ Заповед е връчена и съответно е оспорена и от жалбоподателките, по повод което е образувано дело № 341/2024г., присъединено към настоящото.

Същото е с предмет цитираната Заповед за служебно изработване на ПУП за изменение на ПР в посочения териториален обхват. УПИ XVII-ЗА „Жс“, УПИ XIV-119, кв. 216 и улична регулация от о.т. 117а до о.т.117б

В мотивите на заповедта е възприето следното: Искането е направено от заинтересовано лице по чл. 135, ал.5 Кмета на района „В.“ СО, на когото е възложено стопанисването на имоти с идент.68134.1931.1193 и 68134.1931.116, част от УПИ XVII, кв. 216, м. „П. – бъкстон“, в охвата на разработката. Действащият регулационен план за УПИ XIV-119, кв. 216, м. „П. – Б.“ е одобрен със Заповед № РД-09-50-255 от 19.06.1996г. на Главния архитект на С.. Кадастралната карта и регистри за района са одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК. По ОУП имотите попадат в устройствена зона „Жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване“, съгласно т. 3 от Приложението към чл. 3, ал.2 от ЗУЗСО.

Необходимостта от проектиране на изменението е с оглед осигуряване ан благоустрояването на на района в полза на населението в района, при съобразяване св възстановяване на собствеността в обхвата на УПИ XVII върху ПИ с идент. 68134.1931.120 / към момента собственост на ЗС „Виал паркет“ ЕООД/ и част от 68134.1931.1366, попадащ в съседен УПИ XIV-119, кв. 216.

Сочи се, че с изготвената скица-предложение се предвижда изменение на плана за улична регулация от о.т. 117а до о.т. 117б за създаване на нова задънена [улица]- ова до о.т.225г-нова до о.т. 225д- нова, като целта е регулационно обезпечаване на изградения на място транспортен достъп до жилищните сгради [жилищен адрес] Б и В , съответно сгради с идент. 68134.1931.1193. 4; 69134.1931.1193. 5 и 69134.1931.1193. 6 и свързаното с това изменение на УПИ XVII- за жилищно строителство и УПИ XIV-119, кв. 216; създава се нов УПИ VII- за общ паркинг“ по границите на ПИ 68134.1931.120 без частта от имота, попадаща в улична регулация.

Горното е прието за основание по чл. 134, ал.1, т.1 във връзка с ал.2 от ЗУТ.

Не е спорно, че В. и М. Ц. са с възстановено по съдебен ред право на

собственост върху имот с идент. № 68134.1931.1366, който имот попада частично в УПИ XIV-119, кв. 216 и частично в УПИ XVII – и звата предмет на разработката. Именно това е било предмет на исканията им за изменение на ПР, както следва, съгласно приложената скица – мотивирано предложение на л. 20 от том I-ви на делото, съгласно която е предложено изменение на ПР така, че с образуването на нов УПИ №XIV-1366, който ще е идентичен с ПИ с идент.№6834.1931. 1366, като за целта възстановените 65 кв. метра, находящи с в УПИ XVII да бъдат приобщени към настоящ УПИ XIV-119. Както бе посочено, това предложение не е разгледано и процедирано от органа.

От назначената съдебно-техническа експертиза се установява:

Действащият регулационен план за УПИ XIV-119, кв. 216, м. „П. – Б.“ е одобрен със Заповед № РД-09-50-255 от 19.06.1996г. на Главния архитект на С.. Кадастралната карта и регистри за района са одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК. Съгласно действащия план, УПИ XVII – „за жилищно строителство“ кв.216 граници с две улици – ула „Кота 1050“ от запад и [улица]от изток/ югоизток. Възможни са три варианта за подход към предвидения паркинг. При направен оглед и съобразно действащия план / от 1996г./ е прието от вещото лице, че тези три подхода, посочени от вещо лице П. по гр. дело № 38736/2020г. , са възможни след съответни инвестиции. Първият подход от [улица]до о.т. 61 / улицата за трафопоста/ в най-тясната си част е 9.53 метра. Вторият подход от уица „Кота 1050“ е южно от блок 138 до границата с УПИ XVI-123, като там измереното разстояние е 3 метра, считано от еркера на блока. Третият подход е от [улица], като при този подход най-близкото разстояние е 1.83метра, измерено в южната аст на имота между бл. 136Б и имот с идент. № 68134.1931.402, която е част от УПИ XVII- за жилищно строителство.

С изготвената скица – предложение се предвижда изменение на плана за улична регулация от о.т.117б д о.т. 117а за създаване на нова задънена [улица] в/ нова/ -о.т.224г / нова – от. 225д / нова/. Тази нова [улица] кв.м. към имот 68134.1931.1366 ог юг, а останалата част минава през имот 68134.1931.1366 в по-голямата си част и имот с идент. 68134.1931.1193 / зоната между л. 136В и съществуващата сграда в имот с идент. 68134.1931.1366.

Допълнителните 65 кв. метра към имот с идент. 68134.1931.1366 са признати в собственост на Ц. с Решение на СРС и към момента са включени в този имот, който е с площ 806 кв.м, заедно с тях. Те са част от имот 68134.1931.1366 и граничат с УПИ XIV-119, кв. 216. Не е приложима разпоредбата на чл. 16 от ЗУТ, тъй като не се касае за

неурегулирана територия.

В материалите по делото не е налична заповед за учредяване на право на преминаване през имота УПИ XIV-119, кв. 216.

Посоченият УПИ и сградата в него не се ползват, същите са в лошо състояние, части са обрасли в храст и треви, а зоната между съществуващата сграда и оградата към бл. 136в е засипана с пясък и чакъл.

Блокове №№136А, Б и В и останалите три блока с №№136, 137 и 138 са разпоожени в УПИ XVII „ за жилищно строителство“ и имат достъп до две улици – [улица]“ и [улица]от юг/югоизток. Достъпът до блокове 136А, Б и В е само пешеходен, а автомобилният достъп вътрешно е ограничен, макар и възможен. Имотите се обслужват предимно от [улица]с два пешеходни подхода – от юг и от север.

Ю. достъп е разположен по границата с УПИ XIV-119, кв. 216, като там е възможно само пешеходно преминаване , което в зоната на бл. 136В срещу сградата на УПИ XIV-119 е 0.82 метра до прозирната част на оградата и 72 см от остовата на оградата.

Входовете на бл. 136 А, Б и В са разположени от север - от вътрешното пространство на УПИ XVII. Транспортен достъп не е възможен.

Относно имот с идент. 68134.1931.1193- общинска собственост няма данни да е налице учредявано от страна на собственика – СО право на строеж, разрешение за строеж или да е ограничаван достъпът през този имот. Същото е видно и от отговор, приложен от район СО В..

След измерване на съществуващата тераса в УПИ XIV-119, кв. 216 / 68134.1931.1366/ е установено, че същата е разположена пред сградата в УПИ XIV-119, като най-близкото отстояние от терасата до блок 136В е при ъгъла на сградата, разположена в това УПИ – 4.3. 75м. Направено е нанасяне на направеното измерване на ПИ 68134.1931.1366 и е нанесено в комбинирана скица на Г. С., която е мащабирана по цифрово получени данни от АГКК за имот с идент. 68134.1931.1193.

При така установеното по фактите, от правна страна:

По жалбата срещу мълчаливия отказ. Съдът намира същата за допустима, като подадена в срок – на 13.10.2023г. При подадено заявление на 29.08.2023г. и предвиден в полза на органа едномесечен срок за произнасяне, следва че жалбата е в рамките на предоставения едномесечен срок. Не е спорно, че органът не е придвижил производството. При излагане на съображения относно законността на заповедта, предмет на производството, съдът ще изложи съображения как е следвало да процедира последния при налично висящо производство със сходен предмет и страни. Органът обаче не е процедирал по никакъв

начин заявлението на лицата.

Съгласно чл. 135, ал.3 от ЗУТ, по който ред е сезиран Главният архитект на СО е необходима проверка на правния интерес на заявителите, в частност дали са сред лицата, предвидени в чл. 131 по отношение на разработката, която входират, както и дали е налице скица-предложение. В процесния случай и двете условия са налице.

Не под формата на акт по отношение на заявителките, а под формата на писмо е изискано представяне на допълнителни документи от страна на главния архитект на район „В.“ СО, което писмо не слага край на производството и не е предмет на делото, но съдът отбелязва, че не съответства на изискванията за процедуриране по ЗУТ. Едва обаче в хода на настоящото дело с първоначален предмет –мълчалив отказ по соченото заявление е налице становище, че производството е недопустимо, поради висящност на друго такова. Не е налице издаден акт за прекратяването или спирането му, нито е приобщена преписката към процедурираната служебна такава, поради което съдът приема, че е формиран мълчалив отказ, който е незаконосъобразен. Това е така, на първо място, защото няма данни да е процедурирано съобразно закона чрез изискване на документи, относими за процедура по чл. 135, ал.3 от ЗУТ; на следващо място защото са изискани неотнормирани документи и на трето място, тъй като мотивите на органа, за които съдът прави извод от придружителното писмо до съда, са несъстоятелни. Производството по заявлението не може да остане висящо, а следва да бъде или прекратено, или спряно, или приключило с позитивен или отрицателен акт, на база проверка на конкретните факти и обстоятелства. Не се установяват пречки за процедуриране на направеното искане, извън висящото производство по разрешаване на проектиране на изменение на ПУП-И. в частично идентични имоти.

Горното не е основание за отказ, нито за мълчание на органа, поради което мълчавия отказ следва да бъде отменен, а делото върнато като преписка на органа за произнасяне по заявлението при спазване на конкретните указания.

По жалбите срещу заповедта:

Заповедта е издадена от компетентен орган при условията на делегиране на компетентност.

Същата е в съответната форма, като формално съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив, като е налице и съответствие между текстовата част на заповедта и скицата-предложение за изменение.

Според съда обаче, заповедта е незаконосъобразна, като издадена при непълно и неясно изяснена фактическа обстановка и при незачитане на

правата на всички заинтересовани в производството, което е довело до едностранчиво разрешаване на наличния градоустройствен проблем, както с възстановената собственост, така и със затруднения транспортен достъп.

На първо място, във връзка с изложените по-горе мотиви на съда относно формирания мълчалив отказ, същото съдът приема и за нарушение на процедурата по издаване на акта. Налице е подадено заявление от лицата В. и М. Ц. на 24.07.2023г., повторно заявено на 29.08.2023г. Въпреки, че вече е било образувано производство от страна на Кмета на район „В.“ за разработване на проект за изменение на ПУП, който обхваща и имотите на лицата, същият е следвало да обедини двете производства. Необединяването на двете производства обаче и несъобразяването на искането и на Ц. в хода на висящото такова представлява процедурно нарушение от типа на съществени, тъй като разглеждането му е било възможно да доведе до различен правен резултат. По начина на процедиране от страна на ответника, не е зачетено дори заявлението на участници в производството, не е обсъдено, не е направен опит за преработване на предложението от страна на инициатора, а директно е пристъпено към одобряване на скица-предложение, проектът по която не само не обсъжда, а и пряко нарушава правата на заявителките по другата преписка, тъй като вместо поисканото от тях присъединяване към УПИ XIV-119 на частта от УПИ XVII, тяхна собственост, при налично основание по чл. 134, ал.2, т.2 от ЗУТ за поисканото проектиране на изменение, е предвидено именно през част от техния имот да бъде предвидена улица- тупик.

При наличие на две отделни заявления по чл. 135 ЗУТ, издадени по самостоятелни искания на различни субекти с които се иска разрешение на изработването на проекти за изменение на ПУП - ПРЗ, чиито териториален обхват се припокрива частично по отношение на имотите на жалбоподателките Ц., частично предвидени за улица - тупик, административният орган е следвало да обедини двете производства. По този начин одобряването им не може да бъде поставено в зависимост от волята на единия заявител, а заявлението на другия да бъде напълно пренебрегнато. В случая не е налице хипотезата по чл. 27, ал. 2, т. 2 АПК – а и не е издаден акт в този смисъл от органа, заявителите са различни и исканията им не съвпадат изцяло, но това не се отразява на извода на съда, че е необходимо проектите да бъдат обединени за съвместно разглеждане на основание чл. 32 АПК. Според цитираната разпоредба производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен

един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство, засягащо повече от една страна. Този начин на процедуране е допустим във фазата на одобряване на внесените от страните проекти, за да се постигне еднакъв подход при съобразяване на нормативните изисквания по отношение параметрите на предвидените с тях изменения, както и баланс при отчитане на техните интереси. Установява се, че процедурният проект отговаря формално на изискванията по чл. 135 от ЗУТ, но другият, касаещ частично идентични имоти, е останал напълно необсъден и игнориран от органа. При това положение, като не обединява двете производства, административният орган допуска съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което настоящият състав приема достатъчно основание за отмяна на оспорения отказ съгласно чл. 146, т. 3 АПК.

В същата връзка, налице е списък за начина на уведомяване на страните в административното производство, но едва след изискване на данни по двете съдебни производства, се установяват страни, между които „Виал паркет“ ЕООД и лицата Н. Ч. и П. Ч., за които няма данни за начина на уведомяване в хода на административното производство. В тази връзка по делото е постановено определение №3654/08.04.2024г., с което изрично са посочени имотите, чиито собственици следва да се считат за заинтересовани в производство и са изискани данни за адресите им. Вярно е, че за заповеди от типа на процесната е приложима разпоредбата на чл. 124б, ал.2 от ЗУТ относно връчването им, но по делото липсват доказателства за това, а от представената служебна бележка от служители от район „В.“ / л.37 по делото/ е видно, че не се твърди уведомяване чрез качване на електронната страница на общината.

Посочените пропуски са довели и до неправилно и необосновано приложение на материалния закон.

Споделят се възраженията в жалбата, че така издадената заповед не е в изпълнение на съдебно решение № 2906/29.04.2022г. на АССГ по дело № 1079/2020г., влязло в сила на 22.11.2022г. Със същото е отменена предходна заповед на Главния архитект на СО № РД-50-184/30.03.2017г., с която е наредено служебно изработване на проект за изменение на ПУП в същия обхват. В мотивите на отменителното решение по същество на спора, съдът единствено е установил несъответствие между мотивираното предложение за изменение / графична част/ и последвалия проект за изменение на ПУП-И., където е отразено, че с проекта се променя предназначението на имота „за озеленяване“. Налице е установено формално нарушение, поради наличието на самото несъответствие. Съдът

не го е обсъдил и анализирал от гледна точка на неговата законосъобразност и целесъобразност, тъй като допуснатият пропуск е самостоятелно основание за закононарушение, поради което е и върнал преписката за ново произнасяне.

В този смисъл, ново процедиране на същия обем на разработката, единствено при отпадане на отреждането „за озеленяване“ и заместването му с отреждане „общ.паркинг“ по отношение на имота с идент. 68134.1931.120 не води до извод за изпълнение на мотивите на съдебното решение, още по-малко те да са причина за мотивиране на изменението на проекто-предложението в посочения смисъл.

Налице е и нарушение на чл. 108, ал.5 от ЗУТ. Само за пълнота, съдът отбелязва, че в процесния обхват на разработката са издавани множество предходни заповеди, като всички са отменени в хода на съдебен контрол. Едва в хода на съдебните производства са развигвани варианти за прокарването на улица – допълнителен достъп към имотите в разработката. Такъв не е правен от органа и в хода на издаване на процесната заповед.

Назначената по делото съдебно-техническа експертиза, приета като компетентно и безпристрастно изготвена, води до обоснован и еднозначен извод за възможност за три допълнителни подхода с цел обезпечаване на транспортния достъп на живущите. Първият подход, подходящ за леки коли, но и линейки и пожарни коли, е откъм [улица]през вътрешна улица към трафопост. Той е с ширина 9.53 метра в най-тесната си част, което води до извод за наличие на достатъчно разстояние за преминаване на специализирани ППС.

Вторият подход откъм [улица]с ширина 3 метра откъм еркера на бл. 38 до границата на имота също е налична възможност след премахване на съществуваща растителност. Тук съдът намира, че следва да отбележи, че споделя тезата на адв. Ж., че не е правена никаква проверка за наличие на дървесни видове и изобщо озеленяване в зоната, вкл. основание за това. Установи се от разпита на свидетелите по делото, че дървета са засадени назад във времето от живущите в района, но последното не означава, че засадената част от терена представлява част от зелената система. Извън това, от становището на вещото лице в хода на изслушването му се установява, че е недопустимо същите да са на регулационните линии, както и да препятстват достъпа на специализирани автомобили при необходимост, което да бъде противопоставимо на правото на собственост на жалбоподателките Ц. например.

Налице е трети подход откъм [улица]– от страната на улицата има

гаражи и паркоместа, като не е съобразено и наличието на незаконно постановена ограда, която би пречатвала придвижването на специализиран транспорт.

Горното води до извод за установено наличие и на други варианти за прокарване на новопредвидена улица-тупик, които не са разглеждани изобщо от органа.

С оглед горното, съдът приема, че с процесното мотивирано предложение е нарушен принципа по чл. 108, ал. 5 от ЗУТ за икономична осъществимост на предвижданията на плана и за целесъобразно устройство на УПИ, доколкото в случая общественият интерес за изграждане на улица и места за паркиране не е противопоставим на инвестиционните намерения на собствениците на имота предвид липсата на отчуждителна процедура спрямо него, а и никакви други варианти не са обсъждани. Извън това, налице са варианти, които засягат само терени – общинска собственост, които не са проучени, като се изходи задължението на общините да обезпечат обществените пътища и места за паркиране. От друга страна, води до сигурен извод за наличие на по-икономичен вариант.

Извън това, единственото предложение в проекта при проектиране на улицата се установи, че не отговаря на нормативните изисквания за ширина и вертикално отстояние по ЗУТ и Наредба №РД-02-20-2/2017г. на МРРБ за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии. Улицата е проектирана при минимална ширина от 3.50 метра без тротоари като липсва техническа възможност за разширяването ѝ, което води до несъответствие с изискването на чл. 80, ал.3 и ал.5 от ЗУТ. Налице е несъответствие и с изискванията за вертикално отстояние спрямо наличния в къщата на жалбоподателките балкон.

Доколкото липсват данни за учредяване по какъвто и да е начин на право на преминаване през имота на жалбоподателките, както и от установеното от показанията на свидетелите, че имотът се е ползвал дълги години за преминаване, поради неограждането му и невъзстановената в недалечно минало собственост, съдът приема, че посоченото бланкетно в мотивите на заповедта, че с проектираната улица „се обезпечават реализиран на място транспортен достъп“ се явява опровергано от данните по делото.

Само за пълнота, съдът намира, че няма обосновка и за предвиждането на частен имот за „общ. паркинг“ – новопредвиден УПИ VII, при наличие на общински терени в УПИ XVII- „за жилищно строителство“., както бе посочено по-горе.

Изложеното обоснова извод за допуснати процедурни пропуски,

немотивираност и материална незаконосъобразност на оспорения отказ, респ. за основателност на жалбите.

Преписката следва да бъде върната на органа за ново произнасяне, по сезирането му от страна на жалбоподателките Ц. със заявление от 29.08.2023г.

В рамките на неговата дискреция е да прецени провеждането на служебно производство по чл. 135, ал.5 от ЗУТ и евентуалното му обединяване с произнасяне на заявлението така, както е указано в мотивите на решението.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателите следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски, които следва да бъдат възложени на ответника – Столична община.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Главния архитект на СО по заявление №САГ23-ДР00-2332/29.08.2023г. от М. Ц. и В. Ц..

ВРЪЩА делото като преписка за произнасяне по заявление № САГ23-ДР00-2332/29.08.2023г. от М. Ц. и В. Ц. при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОТМЕНЯ Заповед № САГ23-РА53-769/31.10.2023г. на Главния архитект на СО, с която е служебно наредено да се изработи проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация в следния териториален обхват – УПИ XVII “За Жс“, УПИ XIV-119, кв. 216, м. „П.-Б.“ и улична регулация от о.т. 117а до о.т.116б.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на М. А. Ц. и В. А. Ц. общо сумата от 2000 / две хиляди/ лева, представляваща сторените разноски по двете обединени производство, от които 1 500 / хиляда и петстотин/ лева заплатен адвокатски хонорар и 500 / петстотин/ лева, представляващи депозит за назначената съдебно-техническа експертиза.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на Д. Б. П., Е. Т. П., Е. И. М. сумата от 1030 / хиляда и тридесет/ лева общо, представляващи заплатена държавна такса и заплатен адвокатски хонорар.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ

